

Прѣдговоръ.

Войната съ турцитѣ и съ нашитѣ съюзници и днешното политическо положение на България дадоха на всички ни да разберемъ, че твърдѣ слабо познаваме не само историята на нашитѣ съсѣди, тѣхнитѣ завѣтни мечти и тѣхнитѣ стари врѣзки и вражди съ насъ, но че не познаваме добръ дори и собствената си история, поради което направихме буквално сжщитѣ сждбоносни грѣшки, които сме правили всѣки пжтъ въ миналото, когато сме се чувствували силни и сме вземали ржководството на работитѣ въ Балканския полуостровъ. Причини за това сж покрай другото и досегашнитѣ ни учебници и учебни пособия по българска история, съ които сме давали и даваме гражданско и политическо възпитание на нашитѣ младежи. Тия учебници и пособия, освѣнъ че сж пълни съ невѣрности, изопачавания и измислени величия, но въ тѣхъ царетѣ и другитѣ исторически личности се явяватъ като единствени, а често пжти и като магически двигатели и създатели на събитията и на народния ни животъ; когато на народа, най-важниятъ факторъ въ миналитѣ ни сждбини, не е дадено почти никакъ мѣсто.

Поради това, заловихъ се съ написването на тая сравнително пълна, обективно изложена и лишена отъ всѣкакъвъ шовинизмъ българска история, въ която се постарахъ, доколкото по-новитѣ исторически изслѣдвания позволяватъ, да изтъкна, покрай ролята на историческитѣ ни личности, не само значението на историческитѣ и географскитѣ условия, при които сме живѣли и живѣемъ, но и ролята на самия народъ, поне въ най-сждбоноснитѣ събития отъ нашето минало. Сжщеврѣменно се постарахъ да изтъкна отъ историята на гърцитѣ, сърбитѣ, турцитѣ, власитѣ, и руситѣ всички ония страни, които се намиратъ въ каквото и да било съотношение съ нашето минало или настояще.